
Casos *greus* i *difícils* de problemes de comportament

Dificultats en la intervenció

- Postura cap a la intervenció: demandant / visitant.
- Dificultats en la relació: l'*aliança terapèutica*.
- Atribucions internes i estables al problema.
 - Diagnòstic amb connotació biològica.
- Atribucions externes al canvi.
 - Major probabilitat de recaiguda.

- Quan la situació és molt desesperada o estan molt afectats i desmoralitzats.
- Dificultat significativa per construir una demanda comuna: treball individual.
- Dificultat per establir objectius concrets, positius i observables: entrenament
- ...

POSTURA DEMANDANT

- DEMANDA : Que l'alumne/el fill millori la conducta
 - Creus que tu pots fer alguna cosa perquè la millori? Et puc ajudar a aconseguir-ho? NO
 - Què haurà de fer ell per millorar-la? Com ho notaràs tu?
 - Com estaràs tu quan ell faci això? Què faràs tu quan ell ho faci?
 - Com reaccionarà ell quan tu actuis així?
- Tasca d'observació (lupa imaginària).

POSTURA VISITANT

- No hi ha demanda per part d'ell.
- Descobrir a l'”*altre comprador*”
 - Quin problema veuen els altres?
 - Pot fer alguna cosa perquè deixin de veure'l?
 - Què veuran els altres quan diguin que no hi ha problema?
 - Què hauran de veure perquè ja no hagi de venir a aquí?

- Intervenir i/o coordinar-se amb el derivant (“l'altre comprador” que és el comprador real).
- Descobrir al “*comprador ocult*”:
 - Pot veure problema en algun altre aspecte, p.ex. les notes.
 - Hi ha alguna cosa que voldries millorar/canviar? Vols que t'hi ajudi?
- No donar tasca.
- Si no *compra*, evitar intervenir en el visitant.

La relació

- Comunicació no-verbal.
- Utilitzar el seu llenguatge.
- Ajustar-nos a la seva visió del món (del problema i de les solucions).
- Actitud de cooperació.
- Posició *one-down*, “anar per darrera”.
- Evitar actitud d'experts.
- Cuidar la fase social: conversa espontània, som més que un problema/cas.
- Utilitzar els seus recursos.

L'Atribució

- Al problema.
 - Substituir termes patològics, interns, estables per termes menys problemàtics (p.ex. hiperactiu per mogut, deprimit per abatut...)
 - Evitar paraules-trampa: “*sempre, mai, res, tot...*” (absolutes i dicotòmiques) per “*gairabé sempre, amb freqüència, poc, gairabé res, a temporades, fins ara, en el passat*”...
 - La externalització: “donar nom al problema i treure'l fora” p.ex. Derrotar al TDAH.

Atribució

- Al canvi
 - Prevenció de recaiguda:
 - Què podria provocar un retrocés?
 - Si passàs, com actuaríeu? Recordar solucions funcionals.
 - Com ho podríeu empitjorar?
 - Distingir les solucions funcionals de les intentades.
 - Fer d'*advocats del diable*.

- Si es dóna la recaiguda:
 - Redefinir-la com a part del procés i font d'aprenentatge i consolidació.

Situació desesperada

- Preguntes d'afrontament
 - Com ho soportau?
 - Com estau sent capaços de seguir endavant?
 - Com és que no heu tirat ja la tovallola?
 - D'on traieu les forces per resistir tot això?
 - ...
- Evitar l'optimisme i voler convèncer-los de que la situació és millor.

Gràcies
www.escalidoscopi.net

